

Hər gecə yuxumda içirəm səni...

Category: Goşgular, Kitapcy

написано kitapcy | 23 января, 2025

Hər gecə yuxumda içirəm səni... ■ Sərxoş ümüdlərim...

Səni arzularda itirmişəm mən,
Kim tapar əbədi itik düşəni?
İllərlə saxlanan şərab kimisən,
Hər gecə yuxumda içirəm səni.

Sərxoş ümüdlərin qar alıb başın,
İsinə bilmədim son baxışına.
Sənsiz keçirəcəm yenə bu qışı,
Gözümü dikəcəm qayıdışına.

Niyə ayrılığa isinmədik biz?
Qapımı qar alıb sən gedən gündən.
Adam tək yaşaya bilmədim sənsiz
İntihar edirəm şeirlərimdə.

■ Azıb mənzilini ümid qatarım

Tamam sönməyibdir bu od, bu ocaq.
Bəlkə də bir ara közərəcəyik.
Hələ üşümürük, yanır oduncaq,
Hələ qəlbimizə isti əlcəyik.

Tamam sökülməyib korpülərimiz,
Keçməyə bir ümid yolu var hələ.
Hələ ki yağışdan gizlənirik biz,
Qarşıda leysan var, dolu var hələ!

Azıb mənzilini ümid qatarım.
Yarımçıq yolların bitəcəyi var.
Ayrılsaq özümü hara aparım?
Ünvan tapılmaz ki itəndə yollar.

Hansımız haqlıyıq, hansımız haqsız?

Fikirdən yorulub artıq ürək də.
Bir quru çınaram qolsuz –budaqsız,
Məni yıxa bilər zəif külək də.

Bu ocaq getdikcə sönür, tükənir.
Kül yanmaz üstünə od atsaq da biz.
Ayrılıq gələcək, yol geri dönür,
O anı, o günü yubatsaq da biz!...

■ Yandıracaq sözüm məni

Azad edin məni məndən
Öldürəcək özüm məni.
Öz özümün düşməniyəm,
Göz götürmür gözüm məni.

Bir əlimdə iti bıçaq,
Bir küncümdə məsum uşaq,
Xeyirlə şər toqquşacaq
Dözə bilmir dözümlər məni.

Sərhədləri yarmağım var,
Körpüləri qırmağım var,
Bir yaralı barmağım var
Sızıldadır sızım məni.

Ovuluram ovum-ovum.
Atım yox atlını qovum.
Özümü kül edir odum,
Diz çökdürür dizim məni.

Qəflətdəyəm, dur deyən yox.
yumruqdayam vur deyən yox.
Sükutumu dinləyən yox
Tanımır ki səsim məni.

Məni mənə yasaq tutun.
Məni məndən qıraqlar tutun.
Sözü məndən uzaqlar tutun,

Yandıracaq sözü mənə.

■ BÖYÜDÜM

Bu dünyanın nəmərdir kim, mərdir kim?
Kim çəkəcək dünya boyda dərdir kim?
Yollarıma daş-kəsəyi sərdi kim?
Ayağıma dəyər-dəyər böyüdüm.

Dost dediyim, kələk qurdu arxadan.
Üzdə gülüb, mənə vurdu arxadan.
Uşaq qalıb, böyüməzdim ay adam,
Dizlərimə döyər-döyər böyüdüm.

Dünya malı gözlərimdə heçdir, heç.
Səndə çalış təməlini adla, keç.
Mənim kimi haqqı tanı, haqqı seç,
Düz sözü dəyər, dəyər böyüdüm.

Tələ mənə qıymadı ki bəxt payı,
Bir işimi qazanmadım havayı.
Kimim oldu tək Allahdan savayı?
Əllərimi tutub göyər böyüdüm.

Mən gerçək bildikcə dünya dəyişdi.
Həqiqi bildikcə nağıla döndü.
Şirinim zəhərmiş, qərribə işdi.
Zəhərim şip şirin noğula döndü.

Mən doğru bildikcə yalanlaşmış,
Çiyində iki cüt mələk deyilmiş.
Hansısa yad gəlib doğmalaşmış,
Hansısa bir doğma gərək deyilmiş.

Yaxşının, yamanın fərqi yox imiş.
Özə öz çərxində yellənir dünya.
Sən demə dünyanın dərdir yox imiş,
Sən demə bizimlə əylənir dünya.

Ömürlük məhəbbət olmur, əzizim,
Hər yazın qış payı, payız payı var.
Mürgülü dənizin, susqun dənizin
Küləklər yuxusun oğurlayırlar.

Bir də görürsən ki, boşalıb için, –
Əlindən salmışan, düşüb dağılıb.
Daha heç kim deyil o kəs səninçün,
Baxırsan, yerində sınıqlar qalıb.

Toxunsan, əlini yaralar o qəm,
Qınayıb qalarsan hədər illəri.
Bir də görərsən ki, tamam sökmüsən
İçindən o bəyaz xatirələri...

Bir də baxarsan ki, daşa dönmüsən,
Daşlaşıb içində inamın, sözün.
Elə bil bahardan qışa dönmüsən,
Yanan da özünsən, yaman da özün.

Yollar uzaqlaşır, dəyişir fikir,
Zaman dəyirmandı, əriyir izim.
Bütün ayrılıqlar ömürlük çəkir,
Ömürkük məhəbbət olmur, əzizim.

Bəxtim yenə payızdadır,
Xəzəl olub tökülürəm.
Məndən sənə yuva olmaz, –
Kərpic-kərpic sökülürəm.

Yamadılar sözə məni,
Gətirdilər gözə məni.
Bir sənim yox dözə məni,
Sınağamı çəkilirəm...

Şər atdılar, şərə düşdüm,

Bir Allahsız yerə düşdüm.
Haqsızlıqdan üşümüşdüm,
Haqq olana bükülürəm.

Şeytanlar palçığa qatdı,
Mələklər təzədən yapdı.
Yaradan, üzlü yaratdı, –
Əzildikcə dikəlirəm.

Sınıq ümüdlərdi bizi incidən,
Arada sızlayan ürəkdir, ürək.
Bu gecə üz-üzə külqabım və mən,
Səni unutmağa cəhd edək gərək.

Dünya fırlanacaq əsrlər boyu,
Bizi də torpağa göməcək zaman.
İnsan hisslərindən kimə nə axı?
Kimə nə, ürəkdə nə çəkir insan?

Məsələn külqabım, bir də mən və sən.
Dəlilik, qəzəblər, bir də ki, həblər.
Mənə içməyi də sən öyrətmisən,
Sərxoşam dərdindən, dözmür əsəblər.

Asdım bu dünyanın dar ağacından,
Bütün sevgiləri, ayrılıqları.
Həs-rət bir yumaqdır, tutub ucundan
Gedirəm işıqdan zülmətə sarı.

Mən sənsiz çətin ki, azadlıq dadım,
Özümü gömmüşəm bir daş qəfəsə.
Nə mən susasıyam nə də külqabım,
Sonuncu siqaret külə dönməsə...

Arzu HÜSEYN. Goşgular